

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 566/2022-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpených Advokátskou kanceláriou Juristi s. r. o., Krivá 3, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Pavol Gombos, proti postupu Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 69/2009 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 69/2009 **b o l i p o r u š e n é** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie každému po **3 500 eur**, ktoré **j e** Okresný súd Košice-okolie **p o v i n n ý** zaplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Košice-okolie **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľom trovy konania **390,79 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. novembra 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 69/2009 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhujú vysloviť príkaz konať bez zbytočných prieťahov, priznať im náhradu trov konania a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume 13 000 eur, ktoré odôvodňujú predovšetkým právnou neistotou, pocitmi nespravodlivosti a frustráciou. Pociťujú ujmu na svojich právach i v ekonomickom kontexte, keďže nemožnosť užívania nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, predstavuje pre nich každoročnú finančnú stratu a zdĺhavý postup okresného súdu oslabuje u nich vieru v spravodlivé súdne rozhodnutie.

2. Sťažovatelia uvádzajú, že sú v právnom postavení žalobcov v napadnutom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva [REDAKOVANÉ] v katastrálnom území [REDAKOVANÉ]. Žaloba bola podaná 4. mája 2009. Prvé pojednávanie v napadnutom konaní bolo vykonané 29. júna 2021. Okresný súd na označenom pojednávaní rozhodol o odročení pojednávania na neurčito a zároveň vyzval žalobcov k úprave petitu žaloby. Okresný súd uznesením z 21. februára 2022 rozhodol o odmietnutí podania, proti ktorému sťažovatelia podali odvolanie a navrhli postup podľa § 129 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže k odvolaniu pripojili aj úpravu petitu aj napriek tomu, že podľa ich názoru pôvodný petit bol vykonateľný, zrozumiteľný a jasne formulovaný. Tvrdia, že o ich odvolaní dosiaľ nebolo rozhodnuté.

3. Sťažovatelia namietajú, že okresný súd nekoná v súlade s ich označenými právami. Poukazujú na to, že okresný súd nariadil prvé pojednávanie po viac ako 12 rokoch, rozhodol o odmietnutí podania uznesením č. k. 15 C 69/2009 z 21. februára 2022, ktoré považujú za chybné rozhodnutie. Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia vrátane sťažovateľov odvolanie a zároveň okresnému súdu predložili úpravu petitu žaloby.

4. Na základe uvedeného sťažovatelia namietajú, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prieťahom a porušovaniu ich označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia v rámci argumentácie uplatnenej v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že i keď konanie v ich právnej veci je skutkovo náročnejšie vzhľadom na vysoký počet subjektov na oboch sporových stranách, táto skutočnosť nemôže ospravedlniť to, že napadnuté konanie nie je ani po viac ako 12 rokoch od podania žaloby skončené. Zdôrazňujú tiež, že svojím postupom nijako neprispeli k zbytočným prieťahom, za ktoré nesie výlučnú zodpovednosť okresný súd, keďže jeho postup je poznamenaný dlhodobou neodôvodnenou nečinnosťou, ako aj nesústredenou činnosťou,

čím dochádza k porušovaniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

6. Ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 566/2022-15 z 30. novembra 2022 vyzval okresný súd 19. decembra 2022 na vyjadrenie a zaslanie spisu sp. zn. 15 C 69/2009.

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

7. Na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu podaním č. k. 1 SprV 482/2022 z 3. januára 2023, v ktorom konštatovala, že predmetná vec nepatrí svojim obsahom ku skutkovo a právne zložitým sporom, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v konaní na strane žalobcov v súčasnosti vystupuje 77 subjektov a na strane žalovaných 439 subjektov, vec je procesne zložitá. V konaní sa podľa okresného súdu „*permanently vyskytujú procesné prekážky pre ďalší postup v konaní v zmysle § 161 CSP, ktoré spôsobujú v prieťahy v konaní, nakoľko na oboch stranách strán sporu dochádza k ich častým úmrtiam a následne súd musí skúmať a rozhodovať o tom, či dedičia po zomrelých žalobcoch ostávajú v konaní alebo nie*“. Okresný súd poukázal i na skutočnosť, že z dôvodu mnohopočetnosti žalovaných nie je možné pojednávať v prítomnosti všetkých, a preto sa im snažil ustanoviť spoločného zástupcu.

8. K prieťahom v konaní prispeli podľa okresného súdu i samotní žalobcovia, keďže ich splnomocnený zástupca a právny zástupca nesprávne označili – neúplne identifikovali osoby žalovaných i žalobcov, bez správneho označenia dátumu narodenia a trvalého bydliska, ktoré súd následne musel zisťovať.

9. Súčasťou vyjadrenie okresného súdu bol aj chronologický prehľad úkonov v posudzovanom konaní. Vzhľadom na to, že napadnuté konanie a jeho priebeh už bol viackrát predmetom posudzovania ústavným súdom (I. ÚS 109/2021, I. ÚS 304/2021, IV. ÚS 138/2022, II. ÚS 1/2022) vo vzťahu k iným účastníkom konania na strane žalobcov, ústavný súd už nepovažoval za nevyhnutné opakovať opis jednotlivých úkonov a v podrobnostiach odkazuje na chronologický prehľad procesných úkonov v náleze sp. zn. II. ÚS 1/2022. Za podstatné, čo sa týka priebehu napadnutého konania, ústavný súd považuje tieto skutočnosti: napadnuté konanie bolo začaté 4. mája 2009, prvé pojednávanie vo veci samej sa uskutočnilo 29. júna 2021, okresný súd rozhodol o odmietnutí podania uznesením z 21. februára 2022, proti ktorému sťažovatelia podali odvolanie 8. a 13. marca 2022, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. Ku dňu vyjadrenia okresného súdu vec nebola predložená odvolaciemu súdu.

III.3. Replika sťažovateľov:

10. Sťažovatelia v replike poukázali na to, že okresný súd po rozhodnutí o predbežnom opatrení vydanom v prospech žalobcov (uznesenie z 3. júna 2009) v podstate vo veci nevykonal žiadny relevantný úkon. V priebehu napadnutého konania vydával len procesné rozhodnutia, ktoré podľa názoru sťažovateľov nemožno považovať za úkony smerujúce k prejednaniu a rozhodnutiu vo veci samej. Sťažovatelia v konkrétnostiach poukázali aj na nesústredený postup okresného súdu, ktorý opakovane viedol k zrušeniu jeho rozhodnutí odvolacím súdom, pričom využitie opravného prostriedku žalobcami nemôže byť pričítané na ich ťarchu a ich procesnú obranu je nutné vnímať ako reakciu na nesprávny procesný postup okresného súdu. Upriamili pozornosť aj na to, že v rozpore s § 184 ods. 1 CSP okresný súd opakovane odročil na neurčito pojednávania nariadené na 15. jún 2020 a 29. júl 2021.

11. Sťažovatelia si uvedomujú a nespochybňujú ani skutočnosť, že pojednávania nariadené na 11. marec 2021 nebolo možné uskutočniť vzhľadom na epidemiologickú situáciu v súvislosti s ochorením COVID-19. Položili si však otázku, či je možné ospravedlniť extrémnu dĺžku súdneho konania objektívnou okolnosťou, akou je pandemická situácia.

12. Sťažovatelia konštatovali, že okresný súd upovedomil strany sporu o zrušení pojednávania 11. marca 2021, ale zároveň ho opakovane odročil na neurčito. Poukazujú aj na postup okresného súdu v súvislosti s prípravou pojednávania nariadeného na 29. jún 2021, keď udelili plné moci novému právnenému zástupcovi, ktorý pre krátkosť času na prípravu od prevzatia právneho zastúpenia (menej ako 5 dní) a kolíziu pojednávania v inej veci žiadal o jeho odročenie. Zákonná sudkyňa ale jeho žiadosť neakceptovala a nariadené pojednávania uskutočnila, čím znemožnila účasť sťažovateľov na riadnom prejednaní veci.

13. Ďalej sťažovatelia konštatovali, že uznesením okresného súdu z 21. februára 2022 bola žaloba odmietnutá (opäť vecne nesprávne procesné rozhodnutie), proti uzneseniu žalobcovia podali odvolanie. V ňom dôvodili, že okresný súd síce vyzval žalobcov na pojednávania konanom 29. júna 2021 k úprave petitu, ale bez vydania uznesenia, čo je v rozpore s § 129 ods. 1 a 2 CSP (uznesenie z odročenia pojednávania nemá takýto charakter a najmä absentuje poučenie o možnosti odmietnutia žaloby). V danom uznesení zároveň figuruje právna nástupkyňa po zomrelom žalobcovi v 16. rade, ale okresný súd vôbec nepostupoval podľa § 63 ods. 2 CSP a nerozhodol o procesnom nástupníctve. Žalobcovia navrhli okresnému súdu, aby postupoval podľa § 129 ods. 4 CSP. Zároveň predložili okresnému súdu úpravu petitu aj napriek tomu, že samotný petit žaloby v čase podania bol vykonateľný, zrozumiteľný, jasne formulovaný a definovaný.

14. Sťažovatelia sa zároveň nestotožnili s tvrdením predsedníčky okresného súdu, že postup okresného súdu znemožnil žalobcovia (teda aj sťažovatelia) a že petit žaloby je nevykonateľný a nezrozumiteľný. V čase podania žaloby bol presne vymedzený okruh žalobcov i žalovaných a až plynutím času dochádzalo postupne k úmrtiam subjektov na oboch stranách sporu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

16. Predmetom napadnutého konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ústavný súd konštatuje, že z predloženého spisu okresného súdu nezistil skutočnosti, ktoré by poukazovali na právnu zložitost' posudzovanej veci, avšak konanie je do istej miery zat'ažené skutkovou zložitost'ou spočívajúcou v tom, že ako na strane žalobcov, tak aj žalovaných vystupuje pomerne značný počet subjektov (77 žalobcov a 439 žalovaných). S poukazom na celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania v trvaní takmer trinástich rokov podľa posúdenia ústavného súdu už v okolnostiach posudzovanej veci nie je možné uvedenú faktickú zložitost' veci vnímať ako ospravedlniteľný dôvod nečinnosti okresného súdu. V súvislosti s týmto kritériom tak nie je možné okresný súd zbaviť jeho zodpovednosti za priebeh a doterajšiu dĺžku napadnutého konania a s tým súvisiaci vznik priet'ahov.

17. V konaní o ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov ústavný súd okrem zložitosti veci skúma aj to, akým spôsobom sa na priet'ahoch konania podieľa osoba, ktorá podala ústavnú sťažnosť vo veci porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Po preskúmaní príslušného spisového materiálu ústavný súd zistil, že sťažovatelia v primeranej miere poskytovali okresnému súdu súčinnosť, nezavili odročenie pojednávani a svojím správaním v napadnutom konaní pred okresným súdom neovplyvnili nežiaducim spôsobom jeho dĺžku.

18. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní. Predovšetkým konštatuje, že napadnuté konanie prebieha už takmer trinásť rokov, bez vydania právoplatného konečného rozhodnutia, čo je už samo osebe ústavnoprávne neakceptovateľné. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že neakceptovateľná je v danom prípade najmä skutočnosť, že okresný súd počas viac ako dvanástich rokov vykonával výlučne procesné úkony a vydával procesné rozhodnutia.

19. Z doterajšieho priebehu konania tak, ako to už vyhodnotil II. senát ústavného súdu v náleze č. k. II. ÚS 1/2022 z 13. apríla 2022, vyplýva, že v procesnom postupe okresného súdu sa vyskytovali jednak obdobia jeho neodôvodnenej nečinnosti (od 15. decembra 2009 do 20. septembra 2010, od 7. apríla 2011 do 20. apríla 2012, od 11. augusta 2017 do 31. januára 2018), ako i nesústreďený, neefektívny postup, za ktorý v okolnostiach prerokúvanej veci považuje ústavný súd opakované zrušenie prvoinštančných procesných rozhodnutí odvolacím súdom a ich vrátenie na opätovné rozhodnutie (*exempli causa* uznesenia odvolacieho súdu: č. k. 4 Co 263/2009-

404 zo 14. decembra 2009, č. k. 1 Co 866/2014-850 z 18. novembra 2014 a č. k. 9 Co 250/2016-968 z 29. júla 2016).

20. Ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že postup súdu spočívajúci len v samotnom vykonaní rôznych úkonov, ktoré však nevedú k meritórnemu ukončeniu sporu, ako aj spočívajúci vo vydaní rozhodnutí, ktoré sú však následne zrušené odvolacím súdom, nie je možné považovať za postup efektívny, sledujúci odstránenie stavu právnej neistoty.

21. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd opätovne, ako v predchádzajúcich nálezoch týkajúcich sa identického konania, dospel k názoru, že nečinnosťou, ale aj neefektívnym a nesústređeným postupom okresného súdu v napadnutom konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 69/2009 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku rozhodnutia).

V.

Prikázanie konať vo veci a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

22. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

23. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

24. Napriek zisteniu ústavného súdu, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd neprikázal okresnému súdu, aby v namietanom konaní konal bez zbytočných prieťahov, pretože táto povinnosť už bola okresnému súdu v posudzovanom konaní uložená, a to v súvisiacom náleze č. k. I. ÚS 109/2021-23 z 19. mája 2021, a uvedený príkaz ústavného súdu konať bez zbytočných prieťahov naďalej trvá (bod 4 výroku rozhodnutia).

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

26. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

27. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

28. Sťažovatelia si v ústavnej sťažnosti žiadajú priznať primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 13 000 eur, ktoré odôvodňujú „*právnou neistotou, pocitmi nespravodlivosti a frustráciou*“.

29. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

30. Vzhľadom na konštatované zbytočné prieskumy, neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu, berúc do úvahy všetky okolnosti daného prípadu, ústavný súd, majúci na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy po 3 500 eur sťažovateľom za primerané finančné zadosťučinenie (bod 2 výroku rozhodnutia).

31. Podľa § 135 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva alebo slobody, je povinný sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

VI.

Trovy konania

32. Sťažovatelia si uplatnili náhradu trov konania pred ústavným súdom, ktoré im vznikli v súvislosti s ich právnym zastupovaním právnou zástupkyňou.

33. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu. Za prvé dva úkony právnej služby, t. j. prevzatie a prípravu zastupovania a podanie ústavnej sťažnosti, vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2021, ktorá bola 1 163 eur, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2022. Odmena za jeden úkon právnych služieb za rok 2022 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) predstavuje

sumu 96,92 eur. Takto stanovená odmena spolu s režijným paušálom 11,63 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 108,55 eur za jeden úkon uskutočnený v roku 2022. Keďže právna zástupkyňa zastupuje v tejto veci 3 sťažovateľov, ústavný súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval aj podľa § 13 ods. 2 vyhlášky. Tarifná odmena za spoločný úkon právnej služby vykonaný v roku 2022 preto predstavuje sumu 162,83 eur ($108,55 \text{ eur}/2 \times 3$), teda pri dvoch spoločných úkonoch 325,66 eur. Za úkon vyjadrenie k stanovisku okresného súdu doručené 7. februára 2023 ústavný súd odmenu nepriznal, keďže neobsahovalo žiadne nové skutočnosti ani argumentáciu, ktorá by mu nebol známa, resp. nevyplývala zo samotného spisu.

34. Keďže právna zástupkyňa sťažovateľov je platiteľom dane z pridanej hodnoty, uvedená celá suma bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Ústavný súd teda priznal úspešným sťažovateľom náhradu trov konania v sume 390,79 eur (bod 4 výroku rozhodnutia).

35. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu